

Sygn. akt V U 1483/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Głuchowska

Protokolant Barbara Wypych

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2014 r. w Kaliszu

odwołania A. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 16 października 2013 r. Nr (...)

w sprawie A. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 16 października 2013 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu A. N. emeryturę poczynając od dnia (...).

UZASADNIENIE

W dniu 27.09.2013 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., został złożony wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach dla A. N..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., decyzją z dnia 16.10.2013 r., w sprawie (...), odmówił A. N. prawa do emerytury. Zdaniem ZUS w O. odwołujący nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. 2004 r., nr 39, poz. 353 ze zm.) tj. nie wykazał 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od powyższej decyzji wniósł odwołanie A. N., w którym podniósł, iż wykonywana przez niego praca w okresie od 02.08.1979 r. do 31.07.1989 r. i od 08.07.1991 r. do 28.04.1997 r. na stanowisku formowacza maszynowego w Zakładzie (...) w K., na którym to stanowisku wykonywał pracę stałą, jest pracą na stanowiskach wymienionych w wykazie A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, co uprawnia go do uzyskania wcześniejszego świadczenia emerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS w O. podtrzymał argumentację wcześniej przedstawioną w zaskarżonej decyzji, podniósł, iż odwołujący nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz wniósł o oddalenie odwołania A. N..

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący urodził się dnia (...) Wykazał staż pracy na dzień 01.01.1999 r. wynoszący 27 lat, 1 miesiąc i 20 dni.

Organ rentowy nie uznał odwołującemu okresu pracy w szczególnych warunkach od 02.08.1979 r. do 31.07.1989 r. i od 08.07.1991 r. do 28.04.1997 r. na stanowisku formowacza maszynowego w Zakładzie (...) w K..

Odwołujący nie należy do OFE. Odwołujący posiadał status pracownika. Odwołujący obecnie pracuje zawodowo.

W niniejszej sprawie odwołujący zmierzał do wykazania okresu pracy w warunkach szczególnych od 02.08.1979 r. do 31.07.1989 r. i od 08.07.1991 r. do 28.04.1997 r. na stanowisku formowacza maszynowego w Zakładzie (...) w K..

Odwołujący w okresie od 02.08.1979 r. do 31.12.1990 r. i od 08.07.1991 r. do 28.04.1997 zatrudniony był w Zakładach (...)w K.. Zakład ten w poprzednim okresie stanowił K. (1)Przedsiębiorstwo (...)w K. (1) i zajmował się wytwarzaniem elementów ceramicznych do budowy. W świadectwie pracy z dnia 28.04.1997 r. dotyczącym okresu do 08.07.1991 r. do 28.04.1997 r. stanowisko odwołującego określono jako ślusarz – mechanik – formowacz maszynowy. W świadectwie pracy z dnia 02.01.1991 r. dotyczącym okresu od 02.08.1979 r. do 31.12.1990 r. wskazano stanowiska operator prasy, formowacz maszynowy, brygadzysta. Odwołującemu wystawiono także świadectwo pracy w szczególnych warunkach wskazując okres zatrudnienia od 02.08.1979 r. do 31.07.1989 r. i stanowisko przy produkcji materiałów budowlanych – formowacz maszynowy. Powołano się Wykaz A Dział V poz. 11 punkt 3 Zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa z dnia 01.08.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez MB i PMB, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz wzrostu emerytury lub renty oraz świadectwo pracy w szczególnych warunkach dotyczące okresu od 01.07.1991 r. do 28.04.1997 r. i stanowisko przy produkcji materiałów budowlanych – ślusarz-mechanik-formowacz maszynowy. Powołano przepisy jak wyżej wskazane.

W podaniu z dnia 30.07.1979 r. odwołujący podał iż wnosi o zatrudnienie na stanowisku operatora prasy. W karcie obiegowej zmiany z dnia 03.08.1979 r. podobnie oraz w zaświadczeniu lekarskim z dnia 13.11.1983 r., w arkuszu oceny pracownika z dnia 30.11.1984 r. W umowie o pracę z dnia 02.08.1979 r. i z dnia 06.09.1979 r. stanowisko odwołującego określono jako operator prasy. Podobnie w angażu z dnia 02.08.1979 r. W angażu z dnia 27.02.1980 r. stanowisko odwołującego określono jako obsługę przecieraka, a w angażu z dnia 27.10.1980 r., 16.11.1981 r. – jako operator prasy. W piśmie z dnia 20.04.1982 r. wskazano, iż odwołujący pracuje jako operator prasy. Podobnie w angażach z dnia 27.08.1982 r., Odwołujący pełnił funkcję brygadzysty od 01.05.1982 r. na wydziale ceramicznym i od 01.04.1989 r. mistrza na wydziale produkcyjnym. W angażu z dnia 04.05.1986 r. stanowisko odwołującego określono jako brygadzysta produkcyjny wydziału ceramicznego. Podobnie w angażu z dnia 01.08.1986 r., 13.08.1987 r., 27.04.1988 r., 05.04.1989 r., 05.09.1989 r. W angażu z dnia 26.04.1989 r. odwołującemu powierzono stanowisko mistrza technologa w zakładzie nr 46. W angażu z dnia 31.01.1990 r. stanowisko odwołującego określono jako mistrz technolog. Podobnie w angażu z dnia 30.11.1990 r. W okresie od 15.02.1990 r. do 31.12.1990 r. odwołujący korzystał z urlopu bezpłatnego. W okresie od 08.07.1991 r. do 28.04.1997 r. odwołujący ponownie pracował w Zakładzie (...). W umowie o pracę z dnia 08.07.1991 r. stanowisko odwołującego określono jako pomocnik operatora zgrzewarki. Z dniem 01.08.1991 r. odwołującemu powierzono stanowisko ślusarza mechanika- formowacza maszynowego, co wynika z angażu z dnia 02.09.1991 r. Tak określono jego stanowisko w angażu z dnia 28.02.1992 r., 05.05.1992 r., 01.09.1994 r., 29.04.1995 r., 20.09.1995 r., 19.10.1995 r., 26.06.1996 r., 28.04.1997 r., karcie obiegowej zmiany z dnia 28.04.1997 r. piśmie w przedmiocie nagrody jubileuszowej z dnia 15.11.1996 r. Od dnia 01.08.1991 r. odwołujący pełnił funkcje brygadzysty.

Odwołujący w całym okresie spornego zatrudnienia wykonywał pracę w procesie produkcji elementów ceramicznych. Praca przy przecieraku jest pracą przy przygotowaniu masy do wytwarzania elementów ceramicznych. Praca operatora prasy i formierza jest to ta sama praca przy wytwarzaniu elementów ceramicznych. Praca przy zgrzewarce to praca polegająca na przygotowaniu szkieletu do zalania belki stropowej masą. W toku procesu produkcji występowały drobne usterki jak zerwanie drutu dzielącego masę na elementy stanowiące pojedyncze sztuki pustaka, które to naprawy wykonywał operator prasy. Usuwaniem poważnych awarii zajmował się warsztat mechaniczny. Odwołujący nigdy nie wykonywał pracy mechanika czy ślusarza. Będąc brygadzystą odwołujący wykonywał swoją pracę operatora

prasy. Okresowo zastępował mistrza zmianowego wykonując swoją pracę operatora i sporządzając raport o codziennej pracy. Odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę przy produkcji elementów ceramicznych.

(dowód: zeznania odwołującego, zeznania świadków J. W. i E. S., akta osobowe odwołującego)

Jako praca w szczególnych warunkach wymieniona została w wykazie A Dział V poz. 11 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, praca przy produkcji materiałów ogniotrwałych oraz wyrobów ceramicznych.

Możliwość uzyskania emerytury przez mężczyzn przed ukończeniem 65 roku życia przewidywał do 31.12.2008 r. przepis art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 39, poz.353 ze zmianami). Obecnie osoby urodzone po 31.12.1948 r., które osiągnęły wiek wymieniony w art. 32 i pracowały w szczególnych warunkach mogą przejść na emeryturę na warunkach przewidzianych w art. 184 wymienionej ustawy. Muszą, m.in. spełniać warunek wykazania stażu pracy 25 lat dla mężczyzn i 15 lat pracy w szczególnych warunkach na dzień 01.01.1999 r. Przepis ten wymagał także dla spełnienia warunków do świadczenia, rozwiązania stosunku pracy i braku przynależności do OFE. Od dnia 01.01.2013 r. warunek rozwiązania stosunku pracy nie jest wymagany.

Dla celów ustalenia uprawnień do wcześniejszej emerytury za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Wiek emerytalny takich osób, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie ustawy oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zmianami), a także na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie wymienionych aktów.

Pierwszym z warunków jest brak przynależności do OFE i odwołujący ten warunek spełnia. Kolejnym warunkiem jest ukończenie 60 roku życia. Odwołujący osiągnął wymagany przez przepisy wiek w dniu (...). Następnym warunkiem jest przepracowanie wymaganego okresu zatrudnienia tj. co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący wykazał okresy składkowe i nieskładkowe za okres ponad 27 lat na dzień 01.01.1999 r. Ostatnim warunkiem uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest przepracowanie co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na dzień 01.01.1999 r.

Aby wykonywaną pracę można było zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, musi to być rodzaj pracy wskazanej w załączniku A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Praca ta, zgodnie z brzmieniem § 2 ust 1 wymienionego rozporządzenia musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymaganym na danym stanowisku. Stosownie do ustępu 2 § 2 w/w rozporządzenia okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. Pracodawca odwołującego obecnie nie istnieje. Wystawił odwołującemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przedmiotem postępowania w sprawie o wcześniejszą emeryturę jest ustalenie tego świadczenia z uwagi na warunki pracy, co oznacza konieczność poczynienia ustaleń dotyczących rodzaju i wymiaru zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W świetle powołanego wyżej § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast

w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody m. in. zeznania świadków (por. uchwała SN z 21.09.1984 r., sygn. akt III UZP 48/84 niepublikowana LEX nr 14630).

W rozpoznawanej sprawie, jak wyżej wskazano, odwołującemu wystawiono świadectwa pracy w szczególnych warunkach za okres od 02.08.1979 r. do 31.07.1989 r. i od 01.07.1991 r. do 28.04.1997 r. Świadectwo to odpowiada stanowi faktycznemu.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie od 02.08.1979 r. do 31.07.1989 r. i od 01.07.1991 r. do 28.04.1997 r. Była to praca przy produkcji elementów ceramicznych.

Odwołujący wykazał 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Wystawione świadectwo pracy w szczególnych warunkach, mimo błędów, odpowiada stanowi faktycznemu co do okresów pracy w szczególnych warunkach i charakteru pracy.

Odwołujący spełnił zatem warunki wymienione w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w wyroku.